

LOB(OTOM)IRANJE

(ili zašto je bolje biti mrtav nego blesav...)

Ne znam za vas, ali kako vrijeme prolazi ja sam, nažalost, sve manje uvjerenja da se sadašnja situacija u miloj nam domovini može riješiti bez dramatičnog krešenda, u kome će zagojeni političko-ekonomski čir morati puknuti. A ovdje, na Balkanu, lingvistika je čudna stvar - ovdje i pucanje čira lako dozove i neka druga pucanja kojih se svi nerado, ali vrlo dobro sjećamo...

Helem, situacija nam se ubila za neku crno-humorističnu komediju tipa "nek' komšiji crkne krava i moja samo što nije..." U (malo) većem bh. entitetu imate grupu koja se još uvjek naziva federalnom vladom, koja nema kapacitet ni da vodi svakodnevne poslove, a kamoli da promišlja i provodi bilo kakve reforme. Jedino što dobro ide *Drugu* iz Konjica je nebulozno obećavanje potpuno nemogućih stvari (tipa "od ponedjeljka *Krivaja* je na nogama, *Konjuh* će procijetati, itd.itd"). Mali znak ohrabrenja u svemu tome je da je stranka dotičnog *Druga* do nogu potućena na prošlim lokalnim izborima upravo u mjestima u kojima su nebulozno obećavali i nekom sićom pokušavali kupiti podršku za svoje kandidate. Što će reći da je narod pametniji od drugova na vlasti. Da li je ova činjenica za radovanje ili žalovanje, još nisam dokučila. Ali jedno je sigurno - kad manje pametni vladaju to nužno dovodi do pucanja. Čira - u optimističkom scenariju....

Manji (malkice) bh. entitet je u previranju. Sehara, napunjena prodajom mobilnog operatera, odavno je prazna. Trezorski zapisi se štancaju i zasad i prodaju. Ali i taj *perpetuum mobile* je pri kraju i nužno slijedi trenutak u kojem novac više neće biti problem, jer novca neće biti... A kao što znamo, glad na vrata - ljubav(nik) kroz prozor. A stan povisoko...

U međuvremenu, oni koji rade najteži posao na svijetu, a koji se zove obezbjedivanje plata, a Boga mi i plaća svojim radnicima prepušteni su sami sebi. Drugovi niti hoće, niti znaju pomoći.

Jer, kako je to davno i tačno rekao Isa a.s - Isus : "Dizao sam mrtve, liječio slijepca i gubavca, ali budalu nisam mogao dozvati pameti..."

Te stoga i rekoh na početku - i s mrtvima ikad, a s budalom nikad - na zelenu granu... ■

Aida Delić,
glavna i odgovorna urednica